

Գևորգ ԷՄԻՆ

Ինչով է մեր երկիրը մեծ

Ինչով է մեր երկիրը մեծ,
 Նա', որ հազար անգամ գոհվե՛ց,
 Բայց հարություն առավ նորից,
 Խոր Վիրապի՛ց, Վայոց Ձորի՛ց...
 Որ, մնացած միայն մի բուռ,
 Այն էլ, ավա՛ղ, ո՛չ նույն բռում,
 Որպես հրից փրկված խաչբուռ,
 Ծլո՛ւմ է այս քար ու դռում...

.....
 Նրանով չէ՞ արդյոք նա մեծ,
 Նրանով չէ՞, որ նա տևեց,
 Որ օտարի հող չգերե՛ց,
 Այլ Վահագնի ե՛րգը գրեց.
 Սրին հաղթեց խոփով արդա՛ր,
 “Միրեց դալամ, գիր ու դավթար”,
 “Կոո՛ւնկ” երգեց օտար ափում.
 “Լո՛- Լո՛” - ջարդի սև սարսափում.
 Որ սպանվե՛ց, բայց չմեռա՛վ,
 Որ սպառվե՛ց, բայց չկորա՛վ,
 Ինչպես իր տան նոր ձեղունին
 Թառած ճերմակ այս աղավնին,
 Որ լեգենդի պես հնաբույր,
 Ոտքերն՝ արնո՛տ,

Ինքը՝ մաքու՛ր,
Արյան ծովից ելա՛ծ կրկին,
Աչքը հառած արեգակին,
Նրա նման հարատևում
Եվ գալիք է, նայի՛ր, թևո՛ւմ...